

Lễ Mặc Áo Trắng

Nguyễn Thị Ngọc Hạnh

Đầu tháng 8 năm nay khi hầu vùng Hoa thịnh Đồn tương đối tốt so với Texas hay Florida. Mấy người bạn cư ngụ các vùng kể trên than trời nóng quá nhất là vào buổi trưa. Tuy thế Vân cũng từ chối đi chơi xa hay họp mặt với nhóm bạn già. Chẳng là Vân có hai người cháu, người gọi là cô, người gọi là dì có con được nhận vào trường Y. Bố mẹ các cháu mừng lắm vì ngày nay số sinh viên được nhận vào Y khoa rất ít so với thời Bố Mẹ các cháu mấy chục năm về trước. Hai gia đình mời Vân dự lễ "Khoác áo trắng" (White Coat Ceremony) để chúc các cháu may mắn, thành công trên đường học vấn. Nghe đâu việc học còn dài, 6 hay 7 năm nữa mới hoàn tất, nếu suông sẽ, không gặp trở ngại.

Hai cháu học 2 trường khác nhau, một cháu học trường Y Pritzker, Chicago, một cháu học Đại học Virginia. Hai buổi lễ cách nhau 1 tuần nên Vân có thể tham dự cả hai. Vân xin ghi lại hai nơi để quý ông bà ở nhà có khái niệm, hình dung tổng quát buổi lễ.

Đại Học Chicago:

Cách nhà ở Fairfax, Virginia 1g30 nếu đi phi cơ. Vân không biết nếu lái xe thì mất bao lâu tuy nhiên phải ra phi trường sắp hàng cũng lâu, gần cả tiếng. Ngày nay phi trường đông khách, không vắng vẻ thưa thớt như mấy năm trước. Lúc kiểm soát an ninh chờ đợi cũng lâu nhưng khi máy bay cất cánh thời gian qua nhanh, đọc chưa xong quyển sách đã đến nơi.

Thành Phố Chicago:

Vân mới đến Chicago lần đầu. Lúc đi học ở quê nhà qua sách vở được biết Chicago mùa Đông thường dưới âm độ, còn có tên gọi là "Thành Phố Gió" (Windy city), đông dân thứ ba Hoa kỳ, sau Nữu Ước, Los Angeles. Chủ nhật là ngày lễ Mặc Áo Trắng cho các Tân Sinh Viên Y khoa nhưng thứ sáu cả nhà đã đến Chicago. Các anh em và bà con cô cháu dâu khoảng 10 người từ Cali, Florida cũng bay đến Chicago từ thứ sáu vì lúc này máy bay hay thay đổi giờ giấc thành linh, có khi chậm 5, 3 tiếng, có khi dời chuyến bay lại ngày hôm sau. Hành khách phải ngồi chờ lây lất ở phi trường hay ra ngoài mượn khách sạn ở tạm. Nghe như phi lý mà có thật. Nhờ đến sớm nên cả nhóm có thì giờ đi thăm loanh quanh thành phố.

Khách sạn ở nằm trong thị trấn nên chung quanh thấy toàn cao ốc, cao nghệu, nhìn mỗi mắt, không biết mấy chục tầng san sát nhau. Nghe nói Chicago có Willis Tower cao 108 tầng nhưng Vân không có dịp đi ngang qua. Đường phố chỉ chít ngang dọc. Ngân hàng, tiệm buôn, nhà hàng ăn uống nằm dọc theo các con đường. Cây cảnh xinh đẹp, cỏ hoa xanh tươi hấp dẫn du khách. Gần khách sạn có con sông. Bờ sông đường tráng nhựa, vỉa hè nhỏ đầy khách bộ hành (River walk?). Dưới nước có du thuyền nhỏ xinh xắn chở đầy du khách, chiếc qua chiếc lại vui mắt. Ngoài đường lớn có những chiếc bus to chở du khách đi xem thắng cảnh thành phố (hop on-hop off bus). Thiên hạ đi lại trên vỉa hè đông như ngày hội giống Hong Kong hay Nữu Ước. Hóa ra vào thời gian ấy Chicago có buổi hòa nhạc nên thiên hạ khắp nơi về tham dự. Theo lời anh cô cháu dâu kể lại, khách sạn Hilton East và West có 2032 phòng đã đầy khách và nhà xe cũng hết chỗ.

Khu Phố Việt Nam:

Chiều thứ sáu cả nhóm đi ăn ở khu phố Việt Nam. Xe chạy ngang qua các ngôi nhà riêng, các biệt thự xinh xắn đến khu phố buôn bán sầm uất. Nhiều người Việt Nam đi lại, vui vẻ chuyện trò tiếng Việt. Các bảng hiệu toàn tiếng Việt như: Bún Riêu, Phở... Đến góc phố khác thấy bảng hiệu thật to ghi Nhà Thuốc Tây, Phòng Mạch Bác Sĩ, không có chữ Anh nào trên bảng hiệu. Tôi nghĩ có lẽ quý chủ nhân các tiệm này chỉ hoan nghênh khách Việt Nam, chê thân chủ người bản xứ? Chúng tôi vào tiệm Bún Riêu. Khách khá đông, phải đứng chờ. Hầu bàn ăn mặc sạch sẽ, tươi cười, bận tít tít. Tuy là tiệm Bún Riêu nhưng có bán các thức ăn

khác: bánh xèo, phở áp chảo, mì xào đồ biển... Món nào cũng đầy đặn, có lẽ 2 phụ nữ mới tiêu thụ hết 1 phần ăn. Cũng có vài bàn người da trắng.

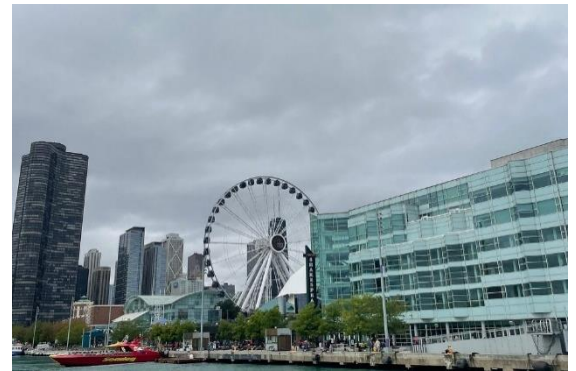
Phố Tàu:

Hôm sau chúng tôi viếng phố Tàu, ở xa khách sạn và to hơn khu phố Việt Nam. Theo tôi nơi này giống như phố Tàu ở Nữu Ước nhưng nhỏ hơn. Họ nói chuyện với nhau bằng tiếng Tàu nhưng khi giao thiệp buôn bán thì nói tiếng Anh. Tôi nhớ lại cũng như người Việt mình, gặp nhau thì trò chuyện toàn bằng tiếng Việt. Cả khu phố nhà hàng, tiệm buôn đều rất rộng, dưới tầng trệt và trên lầu. Họ bán quần áo, tơ lụa, chén đĩa đủ loại như một siêu thị Mỹ. Bảng hiệu có tiếng Tàu và tiếng Anh. Vào chợ Tàu mua thức gì cũng có. Có phòng giải trí cho người lớn và trẻ con. Nhà hàng ăn rộng rãi, khách Á Châu, da trắng, Ấn độ ...

Michigan Lake:

Chúng tôi đến thương xá... gần Michigan Lake. Nơi đây bán quần áo, quà lưu niệm, nhiều lắm, thức ăn các quốc gia khác nhau: Ý, Ấn, Mỹ... Gần thương xá có khu giải trí, người đi lại như ngày hội. Cái Ferris Wheel thật to quay chậm chậm, ngồi ở băng gỗ nơi bờ hồ nhìn lên thấy rõ lắm. Dưới hồ những chiếc du thuyền nhỏ chở đầy người viếng cảnh. Trạm bán vé du thuyền nằm bên lề đường. Những chiếc băng gỗ đặt rải rác trên bờ hồ. Từng đàn chim bay lên, đáp xuống tìm mồi. Cảnh bên bờ hồ nhộn nhịp, rất vui và đẹp...

Lễ Mặc Áo Trắng Ở Đại Học Pritzker, Chicago:

Được tổ chức ở nhà thờ rất rộng trong khuôn viên Đại học. Các sinh viên đến trường trước gia đình và giờ hành lễ cả tiếng. Nhà trường không giới hạn người tham dự nên có khoảng 90 sinh viên nhưng thân hữu và phụ huynh rất đông, đầy kín nhà thờ. Giáo sư và sinh viên ngồi các hàng ghế đầu. Trước tiên là chào cờ, quốc ca, kể đến ông Viện trưởng ban huấn từ...Thiên hạ vỗ tay vang dội. Xong các sinh viên lần lượt được gọi tên theo thứ tự A,B,C lên sân khấu để được vị giáo sư khoác áo choàng trắng, tặng ống nghe (stethoscope) bắt tay chúc lành và chụp ảnh. Đi lên sân khấu một đường, trở về theo một lối khác, trật tự, trang trọng. Các tân sinh viên gồm nhiều quốc tịch: da trắng, da đen, Đại Hàn, Nhật Bản, Ấn Độ, Trung Hoa, Việt Nam. Có người nhìn giống như Việt Nam nhưng hỏi ra mới biết là người Tàu hay Đại Hàn. Nữ sinh viên cũng nhiều có lẽ đến 1/5. Kể cao người thấp, to lớn hay gầy gầy khác nhau nhưng áo khoác ai cũng vừa vặn, không rộng hay hẹp, rất đẹp.

Khi buổi lễ hoàn tất mọi người được mời sang ngôi nhà rộng gần nhà thờ có bày thức ăn, nước uống sẵn sàng và rất nhiều: rượu nhẹ, nước trái cây, nước lạnh, tôm, thịt gà, bò, heo, rau, trái cây ê hề. Bàn ghế cũng nhiều nhưng khách đông hơn nên có người phải đứng. Các nam nữ nhân viên bưng khay nước và thức ăn mời từng bàn như tiệc ở nhà hàng. Tất cả đều miễn phí. Văn nghệ trường này có vẻ nhà giàu. Về nhà mở google ra xem mới biết trường thành lập năm 1890 do ông Tỷ phú dầu lửa John D Rockefeller tài trợ và vị mạnh thường quân khác hiến đất (210 mẫu Anh?). Được biết hơn 6000 đơn xin nhưng chỉ có 89 người được nhận.

Vẫn có bài thơ con cóc mừng cháu Chris:

Mừng cháu Chris Được Nhận Vào Trường Y

*Nắng Hè tỏa rộng khắp không gian
Được học trường Y chẳng dễ dàng
Sĩ tử sáu ngàn nhận chín mươi
Mừng cháu bước đầu vui mẹ cha
Trở thành Bác sĩ đường còn xa
Chuyên cần học tập tháng ngày qua
Cơm cha áo mẹ công thầy dạy
Chúc cháu thành công vui cả nhà*

Đại Học Y Khoa Virginia:

Cách nhà ở Fairfax, Virginia khoảng hơn 3 tiếng lái xe nên sáng đi chiều về, khởi thuê khách sạn. Bố cháu Daniel trước cũng học ở Đại học Virginia (UVA). Daniel đã học UVA 4 năm rồi, có bạn cùng phòng người Ấn Độ. Cả hai đều được UVA nhận vào Y khoa nên hai 2 người tiếp tục là bạn cùng phòng với nhau nữa. Trường UVA giới hạn người tham dự lễ "Mặc Áo Trắng". Mỗi sinh viên chỉ có 4 vé mời. Daniel xin của người bạn gia đình ở xa không đi dự lễ được nên Vân và cô em gái mới có vé mời.

Khuôn viên trường rất rộng thây như gần mà đi mãi mới đến. Nghi lễ cũng giống nhau. Chào cờ khai mạc, viên trưởng chào mừng các Tân sinh viên Y khoa, ban huấn từ... Một Bác sĩ trong ban giảng huấn khoác áo trắng cho sinh viên, tặng 1 hộp đựng ống nghe, bắt tay và chụp ảnh kỷ niệm. Nếu ai là bác sĩ hay giảng viên của trường thì được mời lên sân khấu khoác áo trắng cho con mình...

Sau buổi lễ sinh viên và gia đình, thân hữu ra sân cỏ trước ngôi nhà hành lễ chụp ảnh kỷ niệm, chuyện trò trước khi chia tay. Hai trường Đại Học Y khoa Chicago và UVA có chút khác nhau là trường Pritzker tặng cho sinh viên áo khoác trắng dài đến đầu gối có thêu tên trường. Sinh viên trường UVA được tặng áo khoác ngắn nhưng có thêu tên trường và tên sinh viên.

Trường Chicago có tiệc sau buổi lễ. Trường UVA sinh viên, gia đình, thân hữu cùng nhau ra sân cỏ trước tòa nhà chuyên trò, chụp ảnh kỷ niệm trước khi chia tay. Hôm ấy gia đình Daniel và Vân ra phố ăn tối trước khi trở về nhà. Vân không có tiền thưởng cháu nên tặng Daniel một bài thơ. Không biết cháu có hiểu ý nghĩa bài thơ không nhưng cũng cảm động và cảm ơn Vân lắm:

Chúc Mừng Daniel Vào Trường Thuốc

*Mây trắng trời xanh chim hót vang
Được nhận trường Y thật quá sang
Trương tốt, thầy hay, Daniel giỏi
Ông Bà có cháu thật là ngoan
Học thành Bác sĩ cực vô vàn
Thức khuya dậy sớm chẳng từ nan
Thành công tốt nghiệp xin cầu chúc
Chữa bệnh cứu người, tấm lòng vàng*

Vân rất vui thấy hai cháu được nhận vào trường Y nhưng đường học còn dài, chương trình học khó và rất tốn kém so với các ngành nghề khác. Cầu mong ơn trên ban phước lành cho hai cháu và các Tân sinh viên Y khoa vượt qua khó khăn, đạt mộng ước, học được những tiến bộ, hay, lạ của nước văn minh Hoa Kỳ, hầu giúp những người ốm đau bệnh tật.

Vân cũng cầu chúc người Việt quê nhà và hải ngoại được bình an khỏe mạnh, may mắn hạnh phúc, học sinh và sinh viên có thầy hay trò giỏi. Bên ngoài chim hót liu lo, nắng hè phủ lên các khóm rau, bụi hoa, cành cây, sân cỏ...

Virginia, tháng 8 năm 2023
Ngọc Hạnh